

Dva proti ?iši

Jiří Šulc

[Download now](#)

[Read Online](#)

Dva proti ?íši

Ji?í Šulc

Dva proti ?íši Ji?í Šulc

Historický román o atentátu ?eských výsadká?? na Reinharda Heydricha v roce 1942.

Dva proti ?íši Details

Date : Published 2007 by Knižní klub

ISBN :

Author : Ji?í Šulc

Format : Hardcover 480 pages

Genre : European Literature, Czech Literature, Historical, Historical Fiction, War, Fiction

 [Download Dva proti ?íši ...pdf](#)

 [Read Online Dva proti ?íši ...pdf](#)

Download and Read Free Online Dva proti ?íši Ji?í Šulc

From Reader Review *Dva proti ?íši* for online ebook

Antonín Sander says

D?kuji panu autorovi za knihu, která vypráví o skute?ných událostech, jejichž zápletku v?tšina z nás zná, takovým zp?sobem, že str?í do kapsy v?tšinu dnešních moderních thriller?. Mráz po zádech. Ji?í Šulc nevynechal nic z brutality reality. Doporu?uji. Bez p?íkras.

Filip says

Když jsem *Dva proti ?íši* ?etl, ?asto jsem si ?íkal, že n?co takového zní jako fajn p?íběh, který by se mohl promítnout do mnoho knih, které se zabývají snahou o atentát a uleh?ení už tak komplikované situace. Postavy byly dokonale vykreslené, p?edevším jejich charaktery – Gab?ík a Kubiš, symbol nad?je a n?me?tí d?stojníci SS, p?kné podlí chlápkové. Když n?jaká z postav zradila, bylo mi to líto; když n?kdo um?el, musel jsem potla?it slzi?ku. Za celou dobu jsem si ale musel opakovat jednu v?c. Že všechno, co jsem se do?etl, je z n?jakých 99% podle skute?ných událostí. Po zav?ení knihy a ozna?ení ji za p?e?tenou, jsem se musel na chvíli zarazit a být hrdý na to, v jaké dob? práv? žiji. A že jsem ?ech. Zní to fádň?, ale p?iznejme si: ?eši za tehdejší doby byli opravdu vlastenci a dokázali to, co málokdo. Gab?ík s Kubišem se dokázali ob?tovat pro národ a to bylo to nejv?tší, co mohli ud?lat. Naše historie je plná hrdin? a já jsem za to fakt rád. Amen.

Petr Müller says

Neuv?iteln? ?tivý román o jedné z nejvýznamn?jších událostí našich moderních d?jin. Za?íná od výcviku voják?, a vidíme nejen pohled parašutist? a odboje, ale i pohled druhé strany. Opravdu musím doporu?it-

Luboš says

Musíte p?e?íst! Neuv?domil jsem si, že jedna z motivací k operaci byla snaha o odvolání spojeneckého podpisu pod Mnichovskou dohodou, protože rozhodn? nebylo jisté, že Hitler válku prohraje, mohl uzav?ít separátní mír a my bychom už navždy z?stali sou?ástí N?mecka.

?lov?k si nutn? klade otázku, jak by se zachoval sám, zda by pro vyšší princip mravní ob?toval rodinu. Ovšem nem?že si uspokojiv? odpov?d?t z tepla domova. Máme to št?stí, že žijeme v klidné dob? a nemusíme taková rozhodnutí ?init. T?žko m?žeme soudit ty, co zradili, p?estože je rozdíl mezi tím, zda podlehli p?i mu?ení nebo se vzdali dobrovoln?.

Mnohem pal?iv?jší otázka, která vám p?ijde na mysl je, zda to m?lo smysl, zda cena, kterou ?eši zaplatili na životech, stála za to. Nedokážu to popsat lépe, než Nelson Mandela v knize *Dlouhá cesta za svobodou*:

„...boj za svobodu vám postupně vezme úplně všechno. Tolovk, který se ho zúčastní, je tolovkem bez domova.“

„Bojovník za svobodu bolestně zjišťuje, že způsob boje určuje utlačovatel a že utlačovanému často nezbyvá než se uchýlit k těmž metodám, jaké používá utlačovatel. V určité chvíli zkrátka musíte nepříteli oplácet stejnou mincí.“

„Tím ovšem nechci říct, že boj za svobodu má větší morální hodnotu než péče o vlastní rodinu. To samozřejmě nemá; jsou to prostě dvě odlišné věci.“

„Smrt ve válce je politováníhodná, avšak nevyhnutelná.“

„Hrdina není ten, kdo se nebojí, ale ten, kdo dokáže strach ovládnout.“

„Každý tolovk má v životě dvojí závazek - vůči rodině, rodině, ženě a dětem, ale také vůči národu, komunitě, zemi.“

A ještě bych přidal citát z knihy Válčníci od Maxe Hastingse: „...slovo ‚hrdina‘, které je v každém jazyce jedno z nejcennějších, prodělovalo inflaci. Obdiv ve veřejnosti, jenž se dříve soustřeďoval na válečné hrdiny, se přesunul na sportovní hvězdy a celebrity mnohdy mizivého intelektu. Odvaha na bojišti se začala na Západě cenit stále méně. Zčásti je to našťastí proto, že potřeba prokazovat ji ve válkách za národní přežití prostě zmizela. Pro budoucnost možná ale není příliš šťastné, že lidé 21. století se odklánějí od jakéhokoliv respektu k vojenským úspěchům.“

====citace====

„Víš, jak Reichsprotektor Heydrich říká těmhle řečím, Fritzi? Smějí se bestie. To jsou přesně oni. Chechtají se nám do tváře, zatímco brousí nože, aby nám je vrazili do zad.“

„Na můj povel vystělejte. Vždycky vystělte dvě rány rychle za sebou. Pamatujete si proč?“

„Jedna rána nemusí stažit,“ řekl Gabčík.

„Proč?“

„Nemusí chlapa zastavit.“

„Nebo může první rána cíl minout,“ dodal Kubiš.

„Sto kilometrů od cíle,“ vzdychl. „Minuli jsme Plzeň o sto kilometrů. Už jsme tam měli být pár hodin.“

„Museli si splést Prahu s Plzní,“ hádal Kubiš.

„... Bůh na nás nikdy nevalí těžší břemeno, než jaké dokážeme unést. Když nás zkouší, tak nám současně vždycky ukazuje cestu - i když nechává na nás abychom si vybrali tu správnou. Jsme to my, ne on, kdo ji musí najít.“

„Ten parchant je mrtvej. Takže alespoň existuje důvod. Vyhladili by nás stejně, jediný rozdíl je, že jeden z jejich hlavou je tebe pod dnem.“

„Nikdy mě nenapadlo, že jestli budu muset umřít, tak že zmrznu v létě uprostřed Prahy.“

Bosorka says

Parádní. Známým událostem 2. světové války dodalo románové zpracování opravdový šmrnc. Strhující, napínavé, dechberoucí, hrdlo stahující. Tenáři rozšiřuje obzory ještě více, postavy jsou skvěle vykreslené, z hlavy se kniha jen tak nevykouří. Prostě za plný počet.

Tereza Dobšovičová says

Dámy a pánové, představuji vám knihu 'Dva proti třetí'. Jedná se o příběh skupiny Anthropoid a dalších parašutistických skupin, stejně tak jako českého odboje za Protektorátu. Jiří Šulc se statečně zhostil úkolu napsat tuto knihu a tím podkryl kus naší historie, která je v našem povědomí stále jen značně mlhavá. Vlastně si ani nepamatuji, že bychom se o tom v deváté třídě učili. Přitom jsme se jako jediný národ zmožili k němu takového, jako zabít třetího člověka v Třetí říši!

Musím říct, že pan Šulc nezklamal. Napsané to bylo brilantně, překně přehledně. Člověk se s těmi postavami tak zžije, že nakonec ještě doufá, že přeci jen nezemře, i když o tom mluví všechny knihy a internetové stránky. Uměli. Říkám si, že kdyby byl Karel Čurda s nimi, možná by přežili válku někde v ústraní? Kdo ví.

Peťulka Balážová says

Skvěle napsaná knížka, která vás vtáhne do děje nezávisle na tom, jestli se zajímáte o historii nebo ne. Určitě doporučí, a to nejen pro to, abyste se poučili o našich dějinách. Kniha je opravdu čtivá, autor střídá krátké kapitoly, aby zaujal čtenáře. A i když víte, jak příběh dopadne, bude vás kniha bavit až do konce.

Anysa says

Jedna z nejlepších knih, které jsem kdy četla. Historická fakta podává formou neskutečně poutavého příběhu, ve kterém nechybí napětí, emoce, informace o exilové vládě v Londýně, odbojových hnutích a obecně politické situaci v době Protektorátu. Autor má za sebou téměř mravenčí práci zkoumání archivů, takže kniha má velmi vysokou informační hodnotu - například o vysokých nacistických představitelích a jejich vzájemných vztazích jsem se dozvěděla víc než z učebnic dějepisu - plus příběhová forma hodně rozvíjí zájem o událost a její okolnosti.

Největším tématem jsou pro mě nezlomnost a odvaha mnoha "obyčejných" lidí tady doma (všichni reálně existující osoby), kteří se postavili za svou zemi a i přes téměř 100% riziko smrti pro sebe a své rodiny se podíleli na pomoci parašutistům a odbojářům v čech. Hlavní postavy jsou v knize vykresleny hodně lidsky, ne jen jako "hrdinové", ale jako mladí muži, kteří zažívají lásku, strach o své blízké a zároveň nutnost si připustit, že jejich život visí na tenoučkém vlásku, který se vzhledem k jejich úkolu musí zákonitě přetrhnout.

Dalším "okrajovým" tématem, které se knihou nádherně vine je přátelství a sounáležitost.

Kubiš k němu zdvihl oči. "Promi, jen si tak říkám.. Nikdy mě nenapadlo, že se nestihnu rozloučit s Jožkou."

"Jsem rád, že jsme se potkali," řekl tiše. Gabčík mu úsměv oplatil a objal ho.

"Já taky, Josefe," řekl. "No, asi už nevidíme Leicester Square v neonových světlech, co?"

"Možná přičít?"

Švarc sešplhal z výklenku, který už obsadil, a přidal se k ostatním. S vodou dosahující k bříchu si potřásl rukama a vzájemně se objali. Poté vyšplhali do hlubokých tumb, zbraně připravené.

Řekli. Svíčky už dávno pohltila voda a v kryptě byla tma.

Schacco says

Výborně napsaná, strhující kniha. To snad ani není historický román, nýbrž obživlá historie.

Marek says

Must-read (nejen) pro všechny řechy.

"Pane prezidente! To je...to je úžasné!," řekl plukovník Moravec.

Na prezidentovů unavené tváři se mihl sotva znatelný úsměv. "Ano, to rozhodně je. Dokázali jsme to.

Britové odvolali svůj podpis pod Mnichovskou dohodou. Je to záruka toho, že Československo bude po válce obnoveno ve svých povodních hranicích."

"Nevypadáte příliš šťastní, pane," konstatoval Moravec.

"Já samozřejmě jsem šťastný, ale nemůžu zapomenout na cenu, jakou nás to stálo."

[...]

Dr. Edvard Beneš vzpomínal na rozesmáté tváře Gabriela a Kubiše. "Doufám, že budeme vaši obětí hodni," zašeptal.

Eruvie says

Naprosto strhující. I když jsem od začátku věděla, jak to celé skončí, stejně jsem se nemohla odtrhnout. Brilantně napsané... s klidem bych to zařadila do povinné četby na školách.

update: už podruhé se mi stalo, že jsem přečetla knihu ze seznamu četby k maturitě, aniž bych o tom měla sebemenší tušení... docela příjemné překvapení! :)

Yoricka says

Ať autor není dějepiscem z povolání, poutavost příběhu nešla ani trochu na úkor historické přesnosti, což je velkým pozitivem. Klidně nemohu hodnotit jen tu frustraci, která ve mně byla vyvolána společně s ohromnou chutí rozbít nějakému neonáckovi ciferník.

Michal Davídek says

Tak tohle je opravdický tenáťský zážitek, místy jsem měl husí kůže a často litoval jak nezáživně nám tuhle historii na základce podali. Vylíčení atmosféry jak v Anglii, tak v řechách a Praze naprosto vtáhne do děje. Přiznám se, že se mi do posledních kapitol moc nechtělo ne kvůli knize jako takové, ale zkrátka jsem s hrdiny příběhu žil tak, že jsem chtěl jejich nevyhnutelný osud co nejdříve oddálit.

Mistrn? napsáno a i když autor v doslovu píše, že ne vše se mohlo takto p?esn? p?ihodit a místy to bylo zjednodušeno, tak klobouk dol? p?ed vším co se historik?m a autor?m poda?ilo vypátrat.

Tomáš Smrkovský says

Strhující p?íb?h hv?zdné chvíle našich d?jin. Zkuste nebrecet u finále mini p?íb?h? rodiny moravcovy a zelenkovych..

Jirka says

Vyborny roman psany beznymi vyrazovymi prostredky. Zaslouzi si vsechnu pochvalu a oceneni, ktere ziskal
